

Sygn. akt **I C 1116/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **S. K.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt: I C 1116/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 września 2017 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanemu S. K. na rzecz powoda, domagając się od pozwanego zapłaty roszczenia w wysokości 30.000 złotych wraz z odsetkami umownymi od kwoty częściowej, tj. 22.777,96 złotych, oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 7.222,04 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w przypadku obu rodzajów odsetek.

Dochodzone roszczenie powód uzasadnił istnieniem wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego z dnia 22 stycznia 2008 roku zawartej między pozwanym a (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W..

Wierzytelność ową nabył powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 sierpnia 2011 roku. W skład roszczenia sumarycznego 30.000 złotych wchodziła kwota niespłaconego kapitału w wysokości 22.777,96 złotych oraz odsetek umownych od tej kwoty w wysokości 7.222,04 złotych naliczonych od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu. Kwota 30.000 złotych stanowiła część należności wynikającej z umowy pozwanego z pierwotnym wierzycielem.

Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

/pozew, k. 2-3/

Wskutek pozwu Sąd Rejonowy w Gdyni wydał dnia 2 października 2017 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

/nakaz zapłaty, k. 35/

Pozwany od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym wywiódł sprzeciw, podnosząc w nim zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwany stwierdził, że skoro w wystawionym w dniu 16 kwietnia 2010 roku bankowym tytule egzekucyjnym poprzedni wierzyciel określił wierzytelność jako wymagalną w całości to od tego momentu winno być liczony okres przedawnienia, który dla wierzytelności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata.

Ponadto nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwanie biegu przedawnienia poprzez wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

/sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 39/

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód oświadczył, że zobowiązanie pozwanego przekształciło się w wyniku przedawnienia w zobowiązanie naturalne, jednak nie wygasło.

/odpowiedź na sprzeciw, k. 47/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. K. zawarł w dniu 22 stycznia 2008 roku w G. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 32.770,43 złotych na okres od dnia zawarcia umowy do dnia 22 stycznia 2012 roku.

/ **dowód:** umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z 22-01-2008, k. 27-28/

W związku z brakiem spłaty zobowiązania wobec banku pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. wystawił w dniu 16 kwietnia 2010 roku bankowy tytuł egzekucyjny, w którym wskazał jako należność główną kwotę 22.777,96 złotych oraz stwierdził wymagalność zobowiązań dłużnika. Według bankowego tytułu egzekucyjnego odsetki obliczone od kwoty 22.777,96 złotych po dniu jego wystawienia naliczane miały być według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP zgodnie z zastrzeżeniem umownym wierzyciela.

Bankowy tytuł egzekucyjny został opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20 sierpnia 2010 roku z ograniczeniem egzekucji do kwoty 94.036,80 złotych zgodnie z treścią bankowego tytułu egzekucyjnego wynikającej z oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji.

/ **dowód:** bankowy tytuł egzekucyjny z 16-04-2010, k. 25; postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z 20-08-2010 w sprawie VII Co 4857/10, k. 26/

W dniu 24 sierpnia 2011 roku powód zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności – w tym kapitału i odsetek – w oparciu o którą powód stał się posiadaczem wierzytelności banku. Tego samego dnia bank sporządził zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności.

/ **dowód:** wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 24-08-2011, k. 12-14; zawiadomienie o przelewie wierzytelności z 24-08-2011, k. 23/

Powód dnia 4 sierpnia 2017 roku sporządził wobec pozwanego wezwanie do zapłaty, z którego wynikało, że pozwany jest powodowi winien:

- 22.777,96 złotych tytułem niespłaconego kapitału,
- 7.265,17 złotych tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank do dnia 9 czerwca 2011 roku,
- 997,48 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych przez bank do dnia 9 czerwca 2011 roku,
- 23.611,67 złotych tytułem odsetek karnych naliczonych przez pozwanego od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia 11 sierpnia 2017 roku,

- 356,98 złotych tytułem kosztów.

/ **dowód:** wezwanie do zapłaty z 04-08-2017, k. 24/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zaferowanych przez stronę powodową, których pozwany nie kwestionował.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 117 § 1 KC stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie z normą wyrażoną w art. 118 KC jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W niniejszej sprawie roszczenie banku związane jest, jak trafnie podniósł pozwany, z prowadzeniem działalności gospodarczej, wobec czego zastosowanie do przedmiotowego roszczenia ma przepis wskazujący na trzyletni termin przedawnienia.

Z kolei w myśl art. 120 § 1 KC bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W sprawie wymagalności zobowiązania dłużnika, czyli w tym przypadku pozwanego, rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia wskazuje bankowy tytuł egzekucyjny, w którym pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. stwierdził wymagalność roszczeń wynikających ze zobowiązania dłużnika względem banku z dniem 16 sierpnia 2010 roku.

Wobec faktu, że bieg terminu przedawnienia rozpoczął się 16 kwietnia 2010 roku, trzyletni okres w odniesieniu do wierzyciela prowadzącego działalność gospodarczą upłynął z dniem 16 kwietnia 2013 roku. W związku z powyższym na dzień wniesienia pozwu roszczenie było przedawnione.

W tym miejscu należy wskazać, iż zasadnie wskazuje powód na to, iż zobowiązanie przedawnione jest zobowiązaniem naturalnym, niemniej jednak zobowiązanie to niweczone jest zarzutem przedawnienia podniesionym przez stronę przeciwną. Tym samym skuteczne zakwestionowanie przez pozwanego roszczenia na etapie procesu niweczy roszczenie zobowiązanie powoda.

Kodeks cywilny przewiduje w art. 123 przerwanie biegu przedawnienia. Zgodnie z § 1 pkt 1 bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Jednakże zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2016 roku, III CZP 29/16).

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 o kosztach postępowania orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uznając je za uiszczone przez stronę powodową.